

Onderdompeling in zwarte romantiek

bron/brontë

**Theater. Door Maatschappij
Discordia. In Frascati Amsterdam,
13/11. Tournée: discordia.nl**

HEIN JANSSEN

Ja, we zijn weer thuis. Op de theaterzolder van Maatschappij Discordia - de groep van Jan Joris Lamers die maar doorgaat en doorgaat, en alle stormen en ramspoed in het theaterlandschap doorstaat.

In de nieuwe voorstelling Bron/Brontë oogt alles als vanouds: houten planken tegen de achterwand van het zaaltje, op het podium een lang kledingrek vol kostuums waar Lamers zelf doorheen struint, in de lucht hangt een groene gieter waaruit het kan gaan regenen. Het publiek zit aan romantische cafétafeltjes met wijnglazen. Tijdens een korte interval is er rode en witte wijn, alcoholvrije rosé en chocoladewater.

Discordia speelt Brontë. Vrouwentoneel, maar dan in de goede zin van het woord. Drie actrices verbeelden op eigenzinnige wijze de drie Brontë-zusjes Emily, Anne en Charlotte. Drie schrijfsters binnen een gezin, Yorkshire, Engeland, eerste helft van de 19de eeuw. Vader was dominee, moeder vroeg gestorven. Van de zes kinderen werden er uiteindelijk drie schrijfster.

In een door mannen beheerste wereld zochten zij hun eigen weg, zich soms onderdompelend in zware en zwarte romantiek. En alle drie stierven ze jong, aan ziektes, zwangerschap en misschien ook wel aan melancholie.

Samen schreven ze een aantal boeken, romans en gedichten die klassiek geworden zijn, waarvan Jane Eyre (Charlotte), Wuthering

Heights (Emily) en The Tenant of Wildfell Hall (Anne) de bekendste zijn.

Discordia-actrices Annette Kouwenhoven, Maureen Teeuwen en Miranda Prein spelen de Brontë-zusjes in tal van uitdossingen, vermommingen en gemoedsstemmingen. Ieder met een eigen kleur: de bijdehante, de doorzetter, de romantische zwelgster. Ze praten over hun leven en werk, over de (vaak wat suffe) mannen om hen heen, over hoe zich onderling te verhouden.

Het is nogal lastig grip op die tekst te krijgen, want het zijn flarden van gedachten, dialogen, kleine monologen. Bovendien is er ook ander materiaal tussendoor gemonteerd, van onder meer Shakespeare (Macbeth) en Mary Shelley. Lineair, literair-biografisch theater is Bron/Brontë dus zeker niet, en het is raadzaam je vooraf enigszins te verdiepen in deze bijzondere familiegeschiedenis.

Dan kijk je naar drie aanstekelijke actrices die perfect balanceren op de grens van spel en zijn.